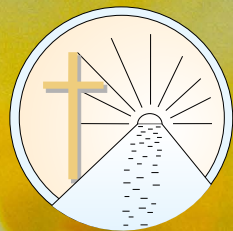

SIONS

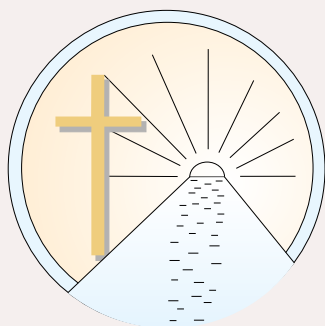
Missionstidning

Nr 4/2024

*Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus,
den korsfäste. Han är inte här, han har uppstått
som han har sagt! Kom och se platsen där han låg.
Och gå genast och säg till hans lärjungar att han
har uppstått från de döda. Se, han går före er
till Galileen. Där ska ni få se honom.*

MATTEUSEVANGELIET 28:5-7

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gädtnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Karl-Henrik Snellman

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

SIONS

Missionstidning

Nr 4/2024

REDAKTÖRENS HÄLSNING Påsken är
vår stora fest! 4-6

Jesus –vår rätta herde 7

Undret bakom låsta dörrar 8-9

Vad skall jag göra? 10-11

Lär, du Jesus, oss nu alla 12-13

BARNATRO Jesus lever! 14-15

UNGDOMSFLIK Jag var död, men har fått nytt liv
genom Jesus 16-17

En hälsning från Torsdagssamlingarna i Åbo 18-19

Vad ljus över griften 20-21

Synvinklar från laestadianismens historia 22-25

Annonser och information
om prenumerationer 26-27

Kommande helgdagar

Skärtorsdagen • MATT 26:17-30 • *Den heliga nattvarden*

Långfredagen • MATT 27:33-54 • *Guds Lamm*

Påskdagen • MATT 28:1-8 • *Kristus är uppstånden*

Annandag påsk • MATT 28:8-15 • *Mötet med den Uppståndne*

Första söndagen efter påsk • LUK 24:36-49 • *Uppståndelsens vittnen*

Andra söndagen efter påsk • JOH 10:1-10 • *Den gode herden*

Tredje söndagen efter påsk • JOH 14:1-7 • *Guds folks hemlängtan*

Fjärde söndagen efter påsk • JOH 15:10-17 • *Himmelrikets medborgare i världen*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen

/ Om vigningen och kallelsen

Om biskoparna ville vara rätta biskopar och vårda sig om kyrkan och evangeliet, så kunde vi för kärlekens och endräktens skull, men icke av nödtvång medgiva, att de invigde och installerade åt oss Guds ords predikare [pastorer], dock utan allt gäckelspel och vidskepelse, som härrör från en okristlig anda och prålsjuka. Då dessa emellertid varken äro eller vilja vara rätta biskopar utan världsliga herrar och furstar, som varken vilja predika eller undervisa eller döpa eller utdela nattvarden eller fullgöra något verk eller någon uppgift i kyrkan, utan i stället förfölja dem som, därtill kallade, full-

göra sådan tjänst, så får icke för deras skull kyrkan lämnas utan tjänare.

Såsom vi se av gamla exempel i kyrkan och hos fäderna, böra vi därför själva inviga till detta ämbete därtill skickade män. Och detta kunna de påviske varken förbjuda eller förvägra oss ens efter sin egen lag. Ty deras lag säger, att de, som invigts t.o.m. av kättare, icke blott kallas utan verkligen äro invigda. Likaså meddelar den helige Hieronymus om kyrkan i Alexandria, att den till en början styrdes utan biskopar av det lägre prästerskapet.. ✚

MÖTES- KALENDER

6-7.4	Risöhall
13-14.4	Karleby
20-21.4	Punsar
27-28.4	Flynängen
4-5.5	Bosund, Lepplax

Aktläsningar under stilla veckan

Måndagen • MATT 26:30-56 • *Jesus i Getsemane*
Tisdagen • MATT 26:57-27:10 • *Jesus förhöras*
Onsdagen • MATT 27:11-32 • *Jesus döms*

*I tron bar Abraham
fram Isak som offer när
han blev satt på prov.
Sin ende son bar han
fram, trots att han hade
fått löftena och Gud hade
sagt till honom: Det är
genom Isak din avkom-
ma ska räknas. Abraham
räknade med att Gud
hade makt att till och
med uppväcka från
de döda, och därifrån
återfick han honom
också, bildligt talat.*

HEBREERBREVET 11:17-19

Påskan är vår stora fest!

PÅSKEN ÄR DEN STÖRSTA FESTEN i Kristi kyrka. Den ger riktning och struktur åt hela kyrkoåret. Allt börjar med korsets och uppståndelsens fest, och den är alltings mål. Över hela världen firar man med helig aktning det som vi också sjunger om i *Siionin matkalaulut* (fritt översatt): »Påskan är vår stora högtid, som vårt offerlamm åt oss vann« (SM 56).

SYNDAFALLET FICK MÅNGA FÖLJDER

Mänsklighetens största problem är synden. Synden fick sin början när människan genom Adam och Eva gick sin egen viljas väg. Gemenskapen med Gud bröts, mänskligheten förvisades från gemenskapen med Gud till att leva i en andlig död utan gudsfruktan. Romarbrevet uttrycker detta klart: »... *en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, ...*« (5:18). Från en andlig död kan vi inte uppstå i egen kraft – den som är död förmår inte göra annat än att utöva en död tro och vara än mera död. Från en andlig död kan vi uppstå endast om Gud kommer och väcker oss från de döda. Att väcka mänskligheten från dödens djupa och eviga tjäle kom att kosta Gud mycket.

Människans avfall fick Gud att agera. Det började med kärleken. Gud gick för att leta efter den förlorade människan som gömt sig på grund av sin skam. Gud visste exakt vad som hade hänt. Han ville komma

och frälsa. Därefter förutsatte Guds rättfärdighet och helighet att det som gått fel skulle rättas till. Överträdelsen måste straffas, försoning måste ske, någon måste bära följderna.

GUDS HELIGA RÄTTFÄRDIGHET KRÄVDE ETT STRAFF

För dagens västerländska människa är det svårt att förstå Guds stränghet. Berättelserna om de många bestraffningarna som drabbade Israels församling under ökenvandringen, straffen i Det förlovade landet och slutligen deportationen till Babylon, som i praktiken innebar att nästan hela Israels folk utplånades, öppnar sig inte för oss om vi inte kan förstå Guds helighets natur.

Gud är »helig«, Han är »ljuset« – i Honom finns inget orätt. Gud är också »kärlek«. När Gud skapade världen skapade Han den till sin egen avbild. Därför sa Gud på skapelsens sista dag om allt Han skapat att »*det var mycket gott*« (1 Mos 1:31).

Satan förde i ormens skepnad in det onda i en god värld. Ondskan är något som Gud inte hade skapat. Den kom, i någon bemärkelse, in i Guds värld från en plats bortom det som är gott och är en främmande verklighet som nästlat sig in i skapelsen och fördärvat allt. Den onde lockade människan att förstöra Guds goda värld, han gjorde skapelsens krona till sin slav. Adam hade

fått ett förbud och på förhand varnats för överträdelsens följder men valde ändå synden och döden. Genom detta förde Satan in fiendskap mellan människan och Guds rättfärdighet, för nu hörde människan till Satans förslavade människosläkte och var underställd Guds straff. När Satan hade förslavat människan verkställde Gud straffet. Straffet var människans andliga död, och från den kunde hon slutligen bli räddad först genom Kristi försoningsdöd.

Vi kan fråga oss varför Gud verkställde straffet. Kunde Han inte bara ha sett mellan fingrarna och förlåtit utan att straffa? Den största av syndens följder är inte att människor är onda mot varandra eller att död, själviskhet och egen vinning erövrade världen. Den största följden av syndafallet var att det fick Guds helighet och stränga rättfärdighet att agera. För sin helighets skull var Han tvungen att straffa. Utan straff skulle ondskan ha blivit accepterad och Gud skulle ha blivit en garant för det onda. I sista hand var det alltså kärleken till den syndiga människan som fick Gud att straffa och försona synden.

GUDS KÄRLEK

Straffet och Guds omsorg är närvarande i situationen där Gud förklarar följderna av syndafallet (1 Mos 3). Döden har kommit in i mänskligheten, människan fördrivs från gemenskapen med Gud, men ändå skyler Gud själv över människans skam med ett ställföreträdande offer, ett djurskinn, som Han »klädde« Adam och Eva med (3:21).

Denna händelse som följde på syndafallet berättar att Gud löser syndens problem, inte människan. I berättelsen räknar inte Gud med människans egen fromhet, det vill säga hennes egen lösning: att försona synden genom att ta på sig höftskynken. Den duger inte. Därför ges en ny klädnad i stället för höftskynkena. Den syndiga männi-

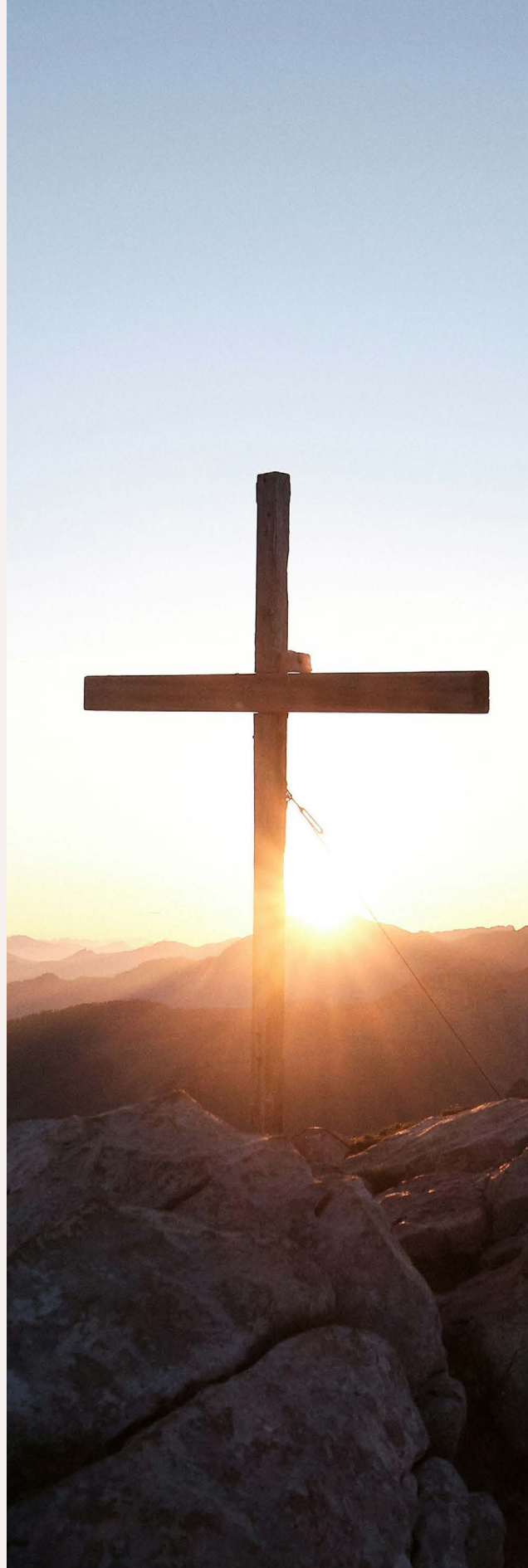

BILD: ERIC MOK • UNSPLASH.COM

skan blir inte ens betrodd med uppgiften att klä sig, utan också det gör Gud själv. Denna händelse är en förhandsbild av Guds rättfärdiggörelselära. Händelsen berättar för läsaren att när människan ska frälsas är det endast Guds gärningar som duger. Den berättar vad det i praktiken betyder att Gud är kärlek. Guds kärleks slutliga gärning var Jesu ställföreträdande död och att människans ikläds dess förtjänst.

PÅ PÅSKEN UPPFYLLDES PARADISETS LÖFTE – GUD STILLADE SIN VREDE ÖVER SYNDEN GENOM SONENS STÄLLFÖRETRÄDANDE LIDANDE OCH GAV MÄNNISKAN ETT NYTT LIV

Jesu Kristi död på korset övergår i sitt överflöd och sitt djup människans fattningsförmåga, eftersom den är något som hör samman med den stränghet mot synden och den kärlek mot syndaren som råder i Guds väsen. Det här kunde vi läsa om i Luthers Galaterbrevskommentar som citerades i marsnumret av *Sions Missionstidning*.

Vad betydde Jesu död? En av dess följder är den ovannämnda dödsstöten som Satan fick. Därtill, och i första hand, är den dock mycket mer än enbart en seger över Satan. I Jesu ställföreträdande död fick Guds rättfärdiga vrede över synden sin försoning.

Gud förbannade sin Son för våra synders skull för att Han inte skulle behöva förbanna oss i evigheten. Som ett resultat av att den Nya Adam tog på sig skulden för den första Adams gärningar kan Gud nu frälsa människor från sin helighets dom genom Kristi ställföreträdande rättfärdighet (Rom 5:19).

PREDIKAN OM EVANGELIET OCH SAKRAMENTEN ÄR VÅR PÅSK – GUD VÄCKER DÖDA TILL LIV

Jesu Kristi korsdöds och uppståndelses påsk för 2 000 år sedan är vår stora fest! Tack vare den påskan har vi också vår jordiska, personliga påsk. Den uppståndne Kristus gav oss predikan om evangeliet, dopet och nattvarden, och genom dessa gör Han oss delaktiga av den första påskan. Som Kristi egna behöver vi inte frukta vår egen jordiska död, eftersom vi redan en gång har dött på ett tryggt sätt i vårt dop, där Gud med Kristus sänkte ner oss i graven och lyfte oss till ett uppståndet liv. På detta sätt iklädde Han oss rättfärdighetens kläder genom tron. Därför, min vän, har du uppstått ur graven med Kristus – du lever i påskens verklighet redan nu! (Rom 6, Kol 2). +

Vesa Pöyhtäri

Jesus – vår rätta herde

JOHANNESVANGELIET 10:1-10

JESUS ÄR DEN SOM ALLTID måste gå före oss, i liv och död, i lära och leverne. Han är den gode herden som gör allt för sina får. De klarar sig inte en dag utan hans beskydd och omvårdnad. Han ger dem mat och vatten och trygghet från farliga rovdjur.

Här talar Jesus om porten in till fårfållan. Den som inte kommer in genom porten är en tjuv och rövare. Jesus förklarar också, då lärjungarna inte förstår, att det är han själv som är porten. Den människa som försöker komma in i Guds rike på något annat sätt än genom Jesu frälsningsverk, av Guds nåd, försöker stjäla till sig en plats i nådens rike. Det kommer aldrig att lyckas.

Fårens herde är den som går in genom dörren. Det är Jesus själv som måste gå före oss. Det betyder att han gick före till Guds rike och öppnade vägen för oss människor dit. Han uppfyllde lagens alla krav och Gud säger själv att han har sin glädje i Jesus. Gud är alltså helt och fullt nöjd med Jesu liv och verk på jorden. Samtidigt blev Jesus också dörren in till fårfållan. Han betalade inträdesbiljetten för alla människor till Guds rike. Ingen av oss har någon möjlighet att betala den själv. I själva verket har vi inte en enda cent, inte en droppe av det betalningsmedel som krävs. Jesus har betalat med sitt eget blod. Jesu blod var oskyldigt och därför kan han betala för oss med det. Han dog och vi behöver inte dö. Han uppstod och vi får leva när vi tror på honom.

Jesus säger att han nu är den gode och

rätte herde som ska leda oss fram till tron och leda oss under vandringen i tron. Han kallar oss vid namn och de rätta fåren följer honom, för de känner hans röst. I den församling där man samlas i tro, i Jesu namn och har Bibeln som sitt enda högsta rättesnöre, där är Jesus och leder oss.

Men Jesus varnar också för att det kommer andra herdar som inte har kommit in genom dörren Jesus. De vill också locka med sig fåren. De har en främmande röst som fåren inte känner igen. Djävulen är den som främst vill få människor bort från tron på Jesus. Också sådana mänskliga andliga ledare som inte följer Guds ord enligt Bibeln leder bort människorna från Jesus och går den ondes ärende. Därför har en kristen församling orsak att vara på sin vakt mot de budskap och läror som finns av många slag i världen. Ofta kommer de på ett sätt som låter mycket bra för det mänskliga förståndet.

Vi behöver som kristna stå fast på Bibelns lära och be Herren Jesus att han alltid ska vara med och vaka över oss och leda oss. Det vill han göra och det kommer han också att göra som han så klart säger i detta bibelord. Därför får vi vara trygga då vandrar i Jesu namn på vägen mot himlen och vi tror att vi får komma till himlen för att Jesus genom sin rättfärdighet öppnat vägen till Gud. Må Herren bevara oss alla i den tron. ✚

Magnus Brännbacka

Undret bakom låsta dörrar

På kvällen samma dag, den första veckodagen, var lärjungarna samlade bakom låsta dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er!" När han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida.

Och lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade än en gång till dem: "Frid vare med er! Som Fadern har sänt mig sänder jag er." Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: "Ta emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden."

Johannesevangeliet 20:19–23

PÅSKEN ÄR EN UNDRENS HÖGTID. Ändå är det som om händelser före det stora undret saknade under. Jesus hade levt i över 30 år och han hade verkat offentligt i omkring tre år. Under de verksamma åren gjorde Jesus många under, men så inför påskan är det som om Gud vänder honom ryggen och Jesus blir utan makt.

»Andra har han frälst, sig själv kan han inte frälsa!«

Jesus gick den tunga vägen, in i lidandet, fastspikad på korset. Omgiven av mörker och övergiven av Gud gav Jesus upp andan. Den döde Jesus togs ner från korset. Han som hade uppväckt döda låg själv livlös bredvid korset. Han som hade uppväckt Lasarus ur graven lades själv död i en grav.

När Jesus dog blev det en jordbävning, klippor rämnade, förhänget i templet brast itu, gravar öppnades och många avlidna he-

liga fick liv i sina kroppar. Trots detta under förseglades Jesu grav och de som var med vid begravningen trodde nog att undrens tid var förbi.

Vår försoning krävde ett offer.

På påskdagens morgon, för judarna den första veckodagen, skedde det största undret av alla. Jesus uppstod från de döda. Med detta stora under så började en ny tid. En undrens tid.

Från den öppna graven gick ett undrens budskap ut: *»Han är inte här, han har uppstått!«*

Lärjungarna kunde inte förstå detta underbara budskap. Vi kan läsa i evangelierna hur de var rädda och samlade bakom låsta dörrar. Och då, som genom ett under, står Jesus mitt ibland dem. Han kommer till dem med budskap om frid! Shalom!

För att bestyrka att det är han och att off-

BILD: PAWEL CZERWINSKI • UNSPLASH.COM

Lärjungarna kunde inte förstå detta underbara

budskap. Vi kan läsa i evangelierna hur de var rädda och samlade bakom låsta dörrar. Och då, som genom ett under, står Jesus mitt ibland dem. Han kommer till dem med budskap om frid!

ret var gjort visade han dem sina händer och sin sida. Han visade dem betalningen för deras synder. Och lärjungarna blev glada. Så är det, utan Jesus är vi inlåsta, oroliga och rädda. Men då Jesus kommer så kommer han med frid, frihet och glädje.

Ett stort under inträffade. Allt blir så anorlunda, så underbart. I denna situation ger Jesus lärjungarna ett uppdrag. Jesus hade gjort sitt uppdrag som Fadern sänt honom att utföra. Nu sänder han lärjungarna. De skulle ta emot den helige Ande. Och i den helige Andes kraft skulle de förlåta och binda i synder.

Vi är i sanning bundna i våra synder och vi behöver förstå vår situation utan Jesus. Utan förlåtelsen i Jesus är vi verkligen bundna. Till alla människor som lever i denna oroliga värld, bunden i synd och som är rädda vill vi förkunna glädbudskapet:

Dina synder är förlåtna i Jesu namn och blod! Du får äga friden, friheten och glädjen för hans skull.

På kvällen samma dag, den första veckodagen, var lärjungarna samlade bakom låsta dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade: *»Frid vare med er!«* När han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade än en gång till dem: *»Frid vare med er! Som Fadern har sänt mig sänder jag er.«* Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: *»Ta emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden.«* +

Roger Pettersson

Vad skall jag göra?

VAD SKALL JAG GÖRA? Det är en fråga som vi ibland ställer oss. Ibland kan vi ställa frågan konkret till en annan människa. Ibland tyst för oss själva. Ibland i bön till Gud.

Vi kan ställa den av nyfikenhet, med ambitioner, i frustration, sorg eller uppgivenhet. Vad skall jag göra?

Det här är en fråga som faller oss helt naturligt och människor har i alla tider haft denna undran: vad skall jag göra? Det är en fråga som jag oftast har ställt tyst, som en tanke, en suck eller en stilla bön. Och när den var som mest brinnande så upptäckte jag att det är en fråga som vi också finner på många ställen i Bibeln.

Genom sitt ord vill Gud lära oss något om denna fråga, som vi så ofta går och grubblar på. Guds ord visar oss att vi som oftast ställer frågan fel, i fel tid eller till fel person. Men den avslöjar oss, våra tankar och begär.

Det bibelställe vi kanske först tänker på är från Mark 10:17: *»När Jesus fortsatte sin vandring, sprang en man fram, föll på knä*

för honom och frågade: 'Gode Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv?'« Här var en man med ambitioner. Men frågan blev ändå fel, därför att han inte kände sig själv eller den han ställde frågan till. Mannen var redo att göra det som behövdes för att ärva evigt liv. Men han visste inte vad det kostar och vad betalningsmedlet är. Han förstod inte att det var omöjligt för honom själv att betala priset. Och han förstod inte att den han ställde frågan till var den ende som kunde betala priset.

I Mark 10:46–52 kan vi läsa om en man som hette Bartimeus. Han var blind och kunde inte själv komma till Jesus. Men när Bartimeus fick höra att det var Jesus som kom vandrande så började Bartimeus ropa ut sitt hjärtas nöd: *»Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!«* Bartimeus hade ingen fråga om vad han själv skall göra. Han kände sig själv och visste att han inget kunde göra, och han kände Jesus och visste vad han kunde göra. När vi kommer till Jesus med vår nöd och oförmåga, då ställer han frågan: *»Vad vill du att jag skall göra för dig?«* Då får vi öppna våra hjärtan för honom. Vågar vi lägga fram ett så stort önskemål: hur skall jag kunna få ärva evigt liv? Jag har inget som duger som betalningsmedel, och jag har erfarenhet att jag inget kan göra. Visst har jag försökt men jag har misslyckats och fallit. Men det är just dessa misslyckanden, fall och synden vi får lägga fram inför Jesus. Då får vi höra de samma ljuvliga orden från Jesus som Bartimeus fick höra: *»Din tro har frälst dig.«*

Det här är en fråga som faller oss helt naturligt och människor

har i alla tider haft denna undran: vad skall jag göra?

Bartimeus hade ingen fråga om vad han själv skall göra. Han kände sig själv och visste att han inget kunde göra, och han kände Jesus och visste vad han kunde göra.

Men ändå har människor i alla tider ställt denna fråga: vad skall jag göra? Du kanske brottas med den just nu. Och Gud svarar i sitt ord, samma svar som fångvaktaren i Filippi fick på sin fråga: vad skall jag göra för att bli frälst? De svarade: »Tro på Herren Jesus så blir du frälst« (Apg 16:30–31). Men är det ingen gärning vi skall göra? Denna tanke sitter så hårt fast i oss. Tänk om vi kunde göra en Guds gärning. Just den fråga ställde folket till Jesus: »Vad skall vi göra för att utföra Guds gärningar?« Jesus svarade: »Detta är Guds gärning, att ni tror på den som han har sänt« (Joh 6:28, 29).

Så när det gäller vår frälsning så kan vi inget göra. Då får vi omformulera vår fråga till: vad har Han gjort? Och Gud själv svarar: »Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv« (Joh 3:16).

Men under vår trosvandring så kan vi känna oss vilsna och vi frågar oss själva: vad skall jag göra? Jesus berättar i en liknelse om en man som ställde denna fråga till sig själv: »vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar« (Luk 12:17). Denna man hade fått ett problem. Han ägde mer än

vad han kunde ta hand om, så frågan var ju på alla sätt aktuell. Felet här var inte frågan, men till vem den blev ställd. Mannen frågade nämligen sig själv. Här vill Jesus lära oss att istället gå till Gud med denna fråga: Gode Fader, vad skall jag göra med de gåvor du har välsignat och anförtrott mig?

När vi söker vägledning i vårt liv måste vi lära oss av David, att vända oss till Gud: »Herre, visa mig dina vägar, lär mig dina stigar. Led mig i din sanning och lär mig, ty du är min frälsnings Gud« (Ps 25:4, 5).

Med önskan om Guds frid. ✚

Sven Erik Olsen

Lär, du Jesus, oss nu alla

Lär, du Jesus, oss nu alla fatta att din offerdöd
vill oss fallna själar kalla till ditt hjärtas kärleksglöd!
Fäst vår blick vid korsets stam, där du hänger, o Guds Lamm!

Svarta mörkret nu försvinner, solen strålar åter klart.
När nu Jesus seger vinner, himlen öppnas underbart.
Då hans blod på korset rann, evig frid han åt alla vann.

Herden söker just det lammet som gått vilse från hans hjord.
Ren det tvår från ökendammet och det föder med sitt ord.
Jag den tron i hjärtat bär att hans barn jag för evigt är.

Jag vill inte mera klaga, när han prövar mig ibland.
Ej förtvivlan kan förtaga modet här i sorgens land.
Nu jag full försoning har och en krona hos Gud, min Far.

Genom tron jag leds av Anden genom svår och stormig färd.
När jag ser mot himlastranden fyller längtan själens värld.
O, att snart jag vore där i det hem där blott glädje är!

Du, o Jesus, i mig tänder mera kärlek, tro och hopp.
Även är i dina händer lönen efter slutat lopp,
då du hämtar hem din brud att lovsjunga dig inför Gud.

SIONS SÅNGER 31

JESUS LEVER!

GUDS FRED KÄRA, ÄLSKADE VÄNNER OCH EN RIKTIGT GLAD PÅSK TILL ER!

När påsken kommer, känns det alltid som att våren är här. Glada, härliga, varliga färger och fina fjädrar och annat pynt. Men påsken för oss kristna är också något jättestort. Därför tänker jag att vi i denna skrivelse stannar upp inför vad som hände på påsken.

Påsken inleds med palmsöndagen. Så här läser vi i Bibeln om palmsöndagen i Matteusevangeliet:

När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosian-

na Davids son! Velsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!« När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: »Vem är han?« Och folket svarade: »Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.«

Hosianna! ropar människorna när Jesus rider in i Jerusalem. Men varför ropar de så? Hosianna är ett hebreiskt ord som betyder rädda oss. Människorna såg alltså Jesus som någon som skulle kunna rädda dem. Från vad då? Israel styrdes vid den här tiden av romarna. Människorna hoppades att Jesus skulle vara den nya kungen som skulle rädda dem från romarna. Människorna i Jerusalem ropar också »Davids son!« när Jesus rider in. Kung David var en av Israels viktigaste och största kungar genom tiderna. Och när Jesus dök upp hade människorna väntat i många, många år på att Gud skulle sända en ny kung. En lika bra kung som David. Tänk om vi hade fått stå där och breda ut palmbladen framför Jesus. Det skulle för mig ha känts extra roligt och spännande.

SKÄRTORSDAGEN: senare under påsken firar Jesus, tillsammans med sina lärjungar, den allra sista måltiden. De äter och dricker tillsammans. Men ganska snart står det klart att det är deras sista måltid. Jesus skall dö. Men för vad?

LÅNGFREDAGEN: Jesus dog på korset för dig och mig. Jesus dog på korset eftersom vi utan honom inte hade kunnat komma in till himlen. Jesus dog för alla de fel och bris-

ter vi har gjort och kommer att göra. Gud ser på oss genom Jesus Kristus och då är vi fria och glada kristna. Vi behöver alltså inte vara rädda. När det går på tok i våra liv får vi vända oss till Jesus. Han har redan gjort allt och genom honom står vägen öppen till himlen för dig och för mig.

PÅ PÅSKDAGEN kommer två kvinnor till graven, där Jesus hade begravts, och kvinnorna möts av en tom grav. Bindlarna som hade snurrats runt Jesu kropp låg kvar men ingen Jesus fanns kvar. Vad hade hänt?

Jesus har börjat leva igen! Jesus har uppstått från det döda. Jesus uppenbarar sig för

sina lärjungar och de får möta sin vän igen efter att ha varit djupt ledsna över det som hänt.

Jesus uppstår på den tredje dagen. Jesus besegrar döden. Det här innebär att vi kristna inte behöver vara rädda för döden eller för det som är mörkt och dystert. Jesu död bevisar att endast ljuset kan besegra mörkret.

När vi har Jesus i våra hjärtan får vi leva som fria och glada barn. Vi får be om förlåtelse när något går fel och vi får samtidigt känna en enorm frid. Jesus redan har gjort allt! +

Ingrid Tupeli

Som solen stiger i
vårens tid, / natten och
skuggorna flyr därvid;
/ så kommer budet från
Kristi grav, / bud om att
segern han vunnit har.

En segerfurste så stark är
han / som i församlingen
stiger fram. / Och jubel-
sånger nu stämmes
opp, / döden besegrats,
han gett oss hopp.

Hans seger är nu ock
vår av nåd, / svaga han
hjälpes och giver råd, /
han alla synder förlåter
visst, / himmelens
salighet skänker sist.

Den klara solen upp-
stigit har, / Herren som
makten i Sion tar, / Guds
Lamm, av hjärtat vi
tack frambär; / äran och
makten din ensam är.

JAG VAR DÖD, MEN HAR FÅTT NYTT LIV GENOM JESUS

Riv sönder era hjärtan, inte era kläder,
och vänd om till Herren er Gud, för han är nådig och barmhärtig,
sen till vrede och stor i nåd, och han ångrar det onda (Joel 2:13).

GUDS FRID UNGDOMAR! Vår relation till Gud ska inte liknas vid strössel på glass, eller oregano på en pizza. Gudsrelationen är inte en fasad eller något halvhjärtat, utan något som genomtränger hela människans liv och hjärta. Ibland får vi uppleva svåra saker och lidande för att vi ska förstå vad som är viktigt i livet. Men vi ska ändå vara försiktiga så att vi inte skyller allt på Gud. Ibland kan syndafallets följder också leda till något dåligt. Men vi får ändå lita på att Gud låter allting verka till det bästa.

Gamla testamentets profeter talar ofta till situationer där människorna har vänt sig från Herren till att tjäna andra avgudar, och om de fortsätter på samma väg så kommer de att gå evigt förlorade. Därför tror jag att språket ibland är så målande i Bibeln. Ordet behöver väcka liv i människor, att vända om från sin onda väg, och tro på Herren Jesus.

Av det här ska vi förstå, att det inte räcker med att se ut som en kristen. Det räcker

inte heller endast med att hålla fast vid traditionella värderingar när samhället går en annan väg. Det räcker inte ens att med sin mun säga de rätta orden. Det tjänar inget till att bygga upp en låtsad fasad, att leva ett dubbelliv. Där synden har fått överhanden, styr den och ställer hur den vill i ditt liv. Du kanske någon gång i frestelsens stund har tagit det lätt med synden och tänkt: »Ingen vet ju om något.« Men Herren vet om ditt syndiga tankeliv.

Gud vill komma åt vårt innersta. Vårt hjärta. Jesus säger att det kommer alla slags onda tankar från människans hjärta (Mark 7:21). Från profeten Joel förstår vi att tro på Gud inte är något ytligt eller något som vi endast logiskt förstår. Profeten säger: »*Riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till Herren er Gud, för han är nådig och barmhärtig*« (Joel 2:13). När profeten säger så, kan vi ana att det är något som innebär en helt ny inställning till Gud. Att bara följa med strömmen utan att låta ordet träffa hjärtat är väldigt lätt. Gud vill hjälpa oss att förstå att människans fördärv och synd inte är något ytligt, några skrapår. Vi har så djupa sår av synden att vi är döda i oss själva.

Hur gör Gud när han vill göra oss levande? Genom att först visa att vi är döda i våra överträdelser. Att vi har lika mycket egna möjligheter att ha ett bra Gudsförhållande som en död torkad kvist har att bli ett vack-

När Guds ords
ljus lyser in i
hjärtats mest
hemliga vrå kan
vi bli förskräckta. Vi kan då
känna oss slagna, rivna och
dödade av Guds ord.

ert träd. Gud vill låta dig veta att våra möjligheter att komma till himlen är NOLL om vi förlitar oss på våra egna möjligheter att bli frälst. Om möjligheterna är NOLL, hur ska vi då göra? Tankarna går osökt till texten när Jesus förklarar för lärjungarna att det är svårare för en rik att komma in i himmelriket än en kamel att komma igenom ett nålsöga. Lärjungarna blir då förskräckta och svarar så bestört: *»Vem kan då bli frälst?»* (Mark 10:26). Jesus svarar då: *»För människor är det omöjligt, men inte för Gud. För Gud är allting möjligt»* (Mark 10:27).

När Guds ords ljus lyser in i hjärtats mest hemliga vrå kan vi bli förskräckta. Vi kan då känna oss slagna, rivna och dödade av Guds ord. Det här är lagens verk; att den Helige Ande får lysa upp vårt hjärta så att vi ser vårt behov av Jesus. När det arbetet är gjort får vi låta evangeliets förlåtande vatten skölja oss och göra oss till en ny skapelse. Vi uppstår från vår döda natur och lever med Kristus. Precis som Jesus, till vår stora glädje, har uppstått får också vi varje dag uppstå till nytt liv. Det här får vi påminnas om speciellt nu kring påsk. Paulus säger: *»Nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig»* (Gal 2:20) Vi ska leva varje dag så att vi begraver synden och låter nådens liv i Herren Jesus få uppväckas i våra hjärtan. Varje dag är Herrens nåd ny. Paulus uttalar: *»Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder»* (Ef. 2:1) Guds väg är annorlunda än vår. Han kan väcka liv i döda kvistar. Han som uppväckte döda och som inte döden kunde hålla, kan också uppväcka dig till liv och tro. Den Gud som uppväckte sin Son från döden kan också blåsa liv i dig. Dina synder är dig förlåtna. I Jesu namn och Jesu blod. Gläd dig! Du får alltid nytt liv och förlåtelse i Herren Jesus.

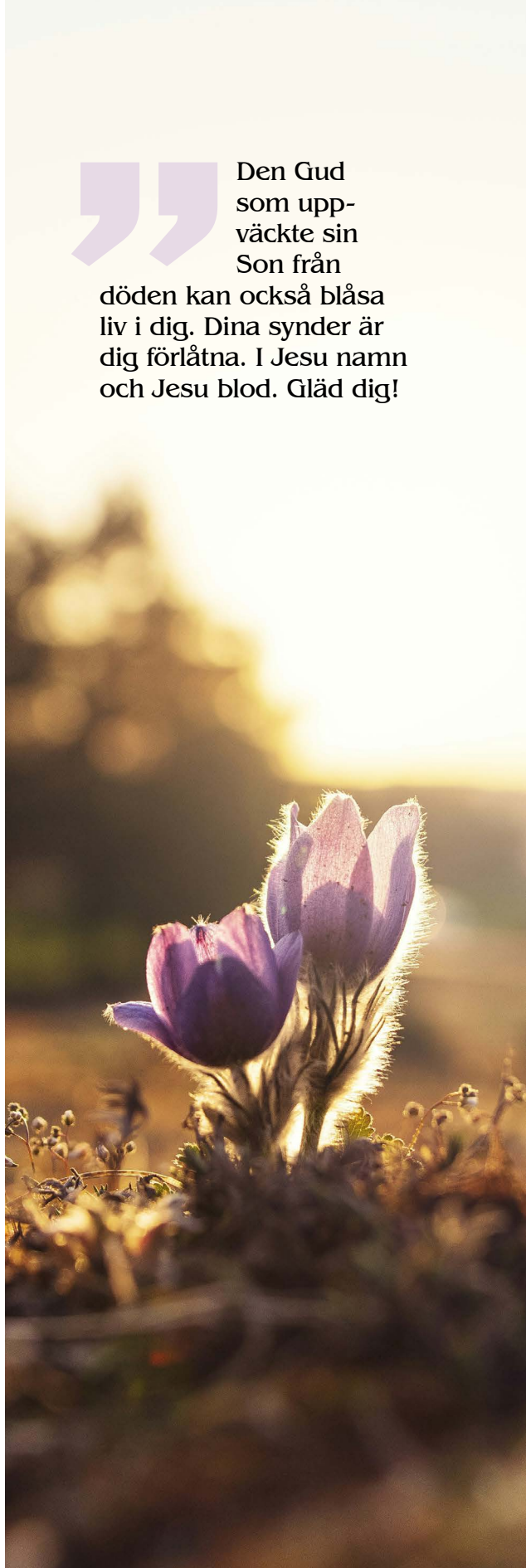
Välsignad påsktid! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Den Gud
som upp-
väckte sin
Son från

döden kan också blåsa
liv i dig. Dina synder är
dig förlåtna. I Jesu namn
och Jesu blod. Gläd dig!

En hälsning från Torsdags-samlingarna i Åbo

GUDS FRID! I denna text skall jag kort presentera torsdagssamlingarna i Åbo. Torsdagssamling är en kristen samling, som i regel ordnas varje torsdagskväll under höst- och vårterminen. Samlingarna ordnas gemensamt av LFF och SLEF.

I huvudsak är det studerande som deltar i samlingarna, men samlingarna är öppna för alla som vill delta. Under den gångna terminen deltog faktiskt några pensionärer, vilket var både roligt och berikande. Anta-

let deltagare varierar, men vanligtvis deltar runt tio personer. Samlingarna brukar hållas i Trädis, ett gammalt bönehus på Trädgårdsgatan – ett unikt bönehus med möbler från både tidigt 1900-tal och 2000-tal, i en salig blandning.

Programmet varierar från gång till gång, men kvällarna börjar alltid med att värden hälsar välkommen och håller bön och andakt. Ungefär varannan gång hålls bibelundervisning, av inbjudna talare, kring ett visst tema. Andra samlingar består av varierat program. Under hösten har vi bland annat haft sångkväll, spelat brädspel och bakat pizza. Kvällarna brukar avslutas med kaffe och sedan får man själv välja hur länge man vill/hinner stanna.

” Torsdags-samling är en kristen samling, som i regel ordnas varje torsdagskväll under höst- och vårterminen. Samlingarna ordnas gemensamt av LFF och SLEF.

Jag frågade några Torsdagssamling-deltagare vad de tycker om samlingarna.

Varför far du på Torsdagssamling?

- För att träffa kristna vänner.
- Kristen gemenskap, man får inte för mycket av det i studier.
- För att höra kristen undervisning.

Vad är det bästa med Torsdagssamling?

- Människorna.
- Att få ta del av varierande program för att höra kristen undervisning.
- Få en paus från studierna.
- Det är uppbyggande att komma hit.

Vad betyder Torsdagssamling för dig?

- Avbrott från studier.
- Man får söka kraft inför veckoslutet och veckan som kommer.

Vad vill du hälsa

andra kristna studerande?

- Kom ihåg att söka kontakt med andra kristna.
- Ta steget att söka dig till en kristen gemenskap på studieorten. Det är värt det!

Personligen tycker jag också att det är mycket uppbyggande att delta, man får växa i tron och lära känna nya människor. I Bibeln framgår det tydligt att kristendom inte är en ensamsport. I åtskilliga bibeltexter ser vi att människorna var församlade och att de tillsammans sökte Herren. Så det får vi fortsätta göra än idag.

Var välsignade! +

Lotta Gäddnäs

I Bibeln framgår det tydligt att kristendom inte är en ensamsport. I åtskilliga bibeltexter ser vi att människorna var församlade och att de tillsammans sökte Herren. Så det får vi fortsätta göra än idag.

Vad ljus över griften

Vad ljus över griften! Han lever, o fröjd!
Fullkomnad är skriften, o salighetshöjd!
Från himmelen hälsad han framgår i glans,
och världen är frälsad och segern är hans.
Se, bortvält är stenen och inseglet bräckt,
och vakten har flytt för hans andes fläkt,
och avgrunden bävar Halleluja!

Här var mellan ljuset och mörkret en strid,
dock segrade ljuset för evig tid.
Nedstörtad är döden och tron står opp
bland jordiska öden med himmelskt hopp.
Ni sörjande kvinnor vem söker ni här?
Den levande ej bland de döda är.
Uppstånden är Jesus. Halleluja!

Så himlen med jorden försonade sig,
så graven är vorden till glädjen en stig.
Ni huvud som böjdes vid korsets fot,
lyft upp er och fröjdas trots världens hot!
Kom, skingrade hjord, till din herde igen.
Han lever, han lever och följer dig än,
osynlig från himlen. Halleluja!

Nu storma, o tider! Hans kyrka står fast,
som ljuset sig sprider hans lära med hast.
Ut går i all världen hans utsända bud
och vittnar bland svärden och bålen om Gud,
och vittnar om honom, o tröst i all nöd,
som, död för vår synd, blev genom sin död
en förstling till livet. Halleluja!

Ni fromma som klagar, vad sörjer väl ni?
Snart är både dagar och nätter förbi.
Snart jorden upplåter sin famn till er ro,
snart uppstår ni åter likt kornen som gro.
Han själv som dem sådde skall komma till slut
och samla in skörden men först skilja ut
ogräset från vetet. Halleluja!

PSALMBOKEN 68 • FRANS MICHAEL FRANZÉN

Synvinklar från laestadianismens historia

DEN LAESTADIANSKA VÄCKELSEN föddes inte i något vakuum i svenska Karesuando 1845–1846. I bakgrunden fanns den evangelisk-lutherska kyrkans katekesundervisning och bruket av Guds ord. Inom nordkalottens område hade det tidigare verkat olika religiösa väckelsefenomen. Pietismen och herrnhutismen hade redan på 1700-talet format det kyrkliga livet i Finland och Sverige. I Tornedalen i Nedertorneå församling verkade i slutet av 1700-talet kaplan Nils Wiklund (1732–1785). Han hade påverkats av herrnhutismen och hans förkunnelse födde en andlig rörelse. Bland samerna i Nord-Norge verkade samtidigt en extatisk religiös rörelse, *čuorvut* (roparna), vilkens

verksamhet sträckte sig även till den finska sidan. Mycket märkbar var även påverkan från den i Sverige verksamma läsarrörelsen. Per Brandelius (1781–1841) förkunnelse hade fått stora folkskaror i rörelse i Ångermanland under den stora väckelsens tid på 1820-talet.

LIKT EN LÖPELD ÖVER NORDKALOTTEN

När Lars Levi Laestadius (1800–1861), den flitiga lagpredikanten och kände vetenskapsmannen i Karesuando, på sin visitationsresa i början av år 1844 träffade Milla Clementsdottir, benämnda samekvinna (Lapp-Maria) som hörde till läsarna, betydde det för honom en vändning i hans andliga liv. I Laestadius predikningar kom en ny skiftning. Han predikade ännu lagen, men för de av lagen väckta syndarna förklarades Kristus, Försonaren, som kröntes med törnekrona och för mänsklighetens synders skull blev upphängd på korset.

Väckelsen spred sig under 1840- och 1850-talen likt en löpeld över hela nordkalottsområdet. Väckelsen påskyndades av representanterna för Karesuandos nykterhetsförening vilka predikade »nykterhet« samt av Missionsskolorna för barnen i Lappland, vilka den kloka kyrkoherden tog i väckelsen

Lars Levi Laestadius (1800–1861).

tjänst. Den religiösa väckelsen följdes av en synlig förändring i livsföringen, vilken blev omvälvande för människorna i samhället. Förändringarna i de människors liv vilka kommit till tro och tillrättaläggandet av tidigare oförrätter blev talande för områdets bebyggare. Visst åstadkom väckelsen även motstånd såväl från samhällets och ämbetsmännens sida, som från prästerskapets sida inom kyrkan. Från denna så kallade väckelsebörjan formades vissa länge bevarade särdrag, så som de troendes allmänna prästerskap och makten att använda löse- och bindenycklarna vilka väsentligt hör ihop samt »avskildhet från världen» för troende som erfarit väckelse.

EXPANSION OCH SPLITTRING

När prosten Laestadius avlidit fortsatte kateketen Juhani Raattamaa (1811–1899) Laestadius arbete. Han har stundom kallats »Nordens största lekmannapredikant». Raattamaa höll samman väckelsens folk som brett ut sig över ett vidsträckt område, men utvecklingen av den splittring som började i Förenta Staterna kunde han inte stoppa. Enligt Pekka Raittilas predikantmatrikel (1967) verkade inom laestadianismen på 1800-talet sammanlagt 569 lekmannapredikanter. Raittilas matrikel är inte fullständig, men detta antal avbildar väckelsens natur som en predikantrörelse. Några präster kom också med i väckelsen redan på 1800-talet.

Den laestadianska väckelsen hade fram till slutet av 1800-talet utbredd sig över ett exceptionellt stort område som sträckte sig från Tallinn i Estland till Nordnorge, från Förenta Staternas västkust till Sankt Petersburg i Ryssland. I synnerhet under 1870- och 1880-talen bredde väckelsen kraftigt ut sig till olika delar av Finland. Väckelsens snabba och kraftiga utbredning var en delorsak till den stora splittringen som skedde

vid sekelskiftet och delade den i tre delar; de förstfödda, nyväckta och gammellaestadianismen. I Lyngenområdet i Norge började väckelsen urskiljas som en egen grupp i början av 1900-talet. Inom laestadianismen i Estland föddes i samband med nyväckelsen en skild extatisk rörelse, den så kallade narvariktningen, vars verksamhet inte ändå blev långvarig. Rörelsen dog så småningom ut under tiden mellan världskrigen.

EN STOR FOLKRÖRELSE

Splittringarnas inverkan kändes överallt inom väckelsens utbredningsområde. Senare under 1900-talet har splittringsutvecklingen fortsatt. Två av gammellaestadianismens mest märkbara splittringar har varit år 1934 och sedan den så kallade prästlinjens (Elämän Sana-gruppen) skiljelse från huvudlinjen 1960–1961. Som vi vet från splittringen 1934 delades väckelsen i två delar, SRK-gammellaestadianismen och Rauhan Sana-gruppen. Största delen av de svenskspråkiga laestadianerna följde med Rauhan Sana-gruppen. Också i andra större grupperingar inom väckelsen har uppdelningar skett. I Finland verkar för närvarande inom laestadianismen fem olika grupperingar, inom vilka finns minst 1 000 understöddan- de medlemmar.

Oberoende av utvecklingen och splittringarna har de viktigaste delgrupperna visat sig livskraftiga under 1900-talet. På många orter förekom, allt emellanåt, andlig väckelse och trosarvet gick vidare till kommande släktled. Gammellaestadianismens (SRK) massiva sommarmöten i månadsskiftet juni–juli, väcker alltid offentlighetens uppmärksamhet. De svenskspråkiga laestadianerna i norra svenska Österbotten är den största religiösa folkrörelse inom Borgå stift. De förstfödda (Esikoislestadiolaisuus) har också lyckats bevaras som en expansiv rörelse.

Under de senaste årtiondena har det skett en utveckling inom laestadianismen, vilket delvis återspeglas i förändringar som nya släktled fört med sig.

BETYDELSE BÅDE NÄR OCH FJÄRRAN

Den internationalisering som började mot slutet av 1900-talet har fortsatt och utvidgats. För närvarande verkar SRK-riktningen till exempel i Nordamerika, i en del europeiska länder, i flera afrikanska länder samt i Pakistan och Ecuador. På samma sätt arbetar de finsk- och svenskspråkiga organisationerna Rauhan Sana/LFF i Ryssland, Estland, Albanien och Israel. Rauhan Sana-gruppens systerkyrkor i Amerika har redan från slutet av 1960-talet erfarenhet av missionsarbete i Afrika och Guatemala. Dagens internationella förbindelser sträcker sig förutom till flera afrikanska och mellanamerikanska länder också till en del asiatiska länder som exempelvis Indien. Speciellt inom laestadianismen i Finland, och i synnerhet inom SRK, har skett att den yngre årsklassen har lösgjort sig från de äldres trosvärld. För det tredje har fasadbilden av väckelsen fått sig törnar speciellt av pedofilfallen som kommit till offentligheten.

Laestadianismen har ända från slutet av 1800-talet också haft en betydande samhällelig roll, speciellt i norra Finland. Med början från 1907 har i riksdagen suttit flera laestadianska riksdagsmän. Enstaka politiker med laestadiansk bakgrund har också verkat som ministrar i Finlands regeringar under åren 1925–2019. I Finlands historia har från väckelsen utgått tre laestadianska statsministrar; författaren av Laestadius livsbiografi Kaarlo Castrén (1919), tidigare landshövdingen i Lappland län Martti Mieltunen (1960–1961, 1976–1977) samt afärsman Juha Sipilä (2015–2019).

FÖRHÅLLET TILL FOLKKYRKAN

Ända från början var laestadianismens förhållande till de nordiska evangelisk-lutherska kyrkorna tudelade. De troendes egna gemenskap har verkat synnerligen självständigt inom kyrkan, men sakramentsgemenskapen har varit det traditionella bandet till kyrkan. Väckelsen blev efter andra världskriget bättre än tidigare, accepterad som en inomkyrklig rörelse i Finlands evangelisk-lutherska kyrka. Det laestadianska prästerskapets inverkan har varit betydande speciellt i Uleåborgs stift.

De nordiska lutherska kyrkornas utveckling i en mera liberal riktning har ändå lett

Laestadianismen har ända från slutet av 1800-talet också

haft en betydande samhällsroll, speciellt i norra Finland. Med början från 1907 har i riksdagen suttit flera laestadianska riksdagsmän.

till nytt övervägande av förhållandet speciellt i Sverige och Norge. De förstfödda (Esikoiset) verkar andligt på egna villkor i sina bönehus. Inom Rauhan Sana, speciellt inom de svenskspråkiga kretsarna, har det under senare år diskuterats förhållandet till kyrkan mycket mångsidigt. Inom SRK-gammellaestadianismen har däremot, i synnerhet församlingsuppfattningen tillsammans med uppfattningen om överheteologin, gjort att någon aktivitet för att lösgöra sig från evangelisk-lutherska kyrkan i detta nu inte kan ses som realistisk. Nyväckelsen har i så stor utsträckning blivit »kyrklig«, att man inte heller där försöker lösgöra sig från folkkyrkan.

De laestadianska riktningarna har således reagerat olika på utvecklingen inom kyrkan.

Nya släktkled kan göra olika avgöranden i kyrkoförhållandet, emedan de har fötts in i individualismens och den söndersmulnande folkkyrkans tidevarv. De största laestadianska grupperna i Nordamerika har också sina egna frikyrkor, vilka kan verka som förebilder för de nordiska länderna. +

Jouko Talonen

Pingstmöte i Bosund bönehus 17–19.5.2024

Fredag: 18.00; 20.30 (sångkväll).

Lördag: 10.00; 13.00; 16.00; 19.00; 20.30 (sångafton); 22.00 (ungdomssamling).

Söndag: 10.00; 13.00 (högmässa); 15.30 (sångstund för barn); 17.00.

Mötet är tvåspråkigt, mat och inkvartering ordnas. För logi, kontakta Jonas Björkskog

(tel. 040 716 8116) eller Lina Björkskog (tel. 050 535 2575).

Mötestillfällena radieras via Radio LFF, 98,0 MHz, samt via internet på www.lff.fi. Mötet strömmas även på LFF:s YouTube-kanal.

Välkomna i Jesu namn!

[Bosund bönehusförening rf.](#)

LFF:s läger sommaren 2024

LFF siktar på att ordna läger i normal ordning för sommaren 2024. Anmälningss-länkarna för barnlägren öppnas i tur och ordning veckan efter Bosundmötet.

LFF:S LÄGER ORDNAS FÖLJANDE TIDER:

- **SPECIALLÄGER:** 2–4.7. För ungdomar och vuxna med specialbehov. Anmälningss-länken är redan öppen på hemsidan.
- **LÄGER 1:** 20.7. Dagsläger. För barn födda 2015–2016
- **LÄGER 2:** 22–23.7. För barn födda 2013–2014.
- **LÄGER 3:** 8–10.7 För barn födda 2011–2012.
- **LÄGER 4:** 10–12.7. För barn födda 2011–2014.
- **LÄGER 5:** 25.7–27.7 För barn födda 2011–2012.
- **LÄGER 6 / FÖRSKRIFTSKOLLÄGER:** 23–25.7. För år 2010 födda, som börjar skriftskolan till hösten.

ANMÄLNINGAR TILL LÄGREN

Anmälan görs genom anmälningss-formulär på LFF:s hemsida. Vi har skilda anmälningstider för alla läger. Anmälningstiderna för lägren 2024 är följande (anmälningarna öppnas kl. 18.00):

- Läger 1: 20.5–30.5
- Läger 2: 21.5–31.5
- Läger 3: 22.5–1.6
- Läger 4: 23.5–2.6
- Läger 5: 24–3.6
- Läger 6 / Forskriftskolläger: 25.5–4.6

LEDARE BEHÖVS TILL LÄGREN!

Med detta stora antal läger behövs flera ledare. Du som är över 16 år, ung vuxen, förälder eller annars har intresse får gärna anmäla dig som hjälpledare. Ta ledigt, eller ge några av dina lediga dagar, för barnens skull. Du är viktig och behövs! Anmälningss-länk finns på LFF:s hemsida.

EKONOMI

Om du har möjlighet får du gärna skänka en liten summa för att understöda läger-verksamheten. Lägren går varje år med kraftigt minusresultat och varje litet »kopparmynt« är till hjälp.

Betalningsinfo:

- MobilePay – nummer: 91004 med meddelandet »Barnläger, understöd«.
- Du kan även betala via kontonummer: FI20 5567 0720 0800 05 med meddelandet »Barnläger, understöd«.

Tack för din gåva!

Mer information på LFF:s hemsida!

»Sin enda grund har kyrkan i Kristus, Frälsaren«

FÖRDJUPNINGSDAGAR
I LIEPAJA 15–18.8 2024

Välkommen med på fördjupningsdagar till den lettiska kuststaden Liepaja mellan den 15 och 18 augusti 2024. Resan riktar sig till unga vuxna, från ålder 21 och uppåt.

Resan syfte är att erbjuda några dagars fördjupning i tron, både i liv och lära. Under dessa dagar kommer kunskap och erfarenhet, teori och praktik, förnuft och känsla gå tillsammans hand i hand. Undervisare under dessa dagar kommer vara Dennis Svenfelt, Stefan Aro och Vesa Pöyhtäri.

Praktiskt gällande resan:

- Du bokar själv dina flygbiljetter och ditt hotellrum. Detaljerad info om tidtabellen och hotell i infoblad.
- För anmälningar och infoblad, kontakta Vesa Pöyhtäri (vesa.poyhtari@lff.fi, 0442175410).
- Anmälningar görs senast 31.4.2024.

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 • elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrasveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

*Svarta mörkret nu försvinner, solen strålar
åter klart. När du Jesus segern vinner,
himlen öppnas underbart.
Då hans blod på korset rann,
evig frid han åt alla vann.*

SIONS SÅNGER 31